

W ŚRODĘ DNIA 28 MAJA 1800.

Z Wiednia d. 21. Maja.

J. C. M. zachodniej Gallicyi Gubernialnego konsyliarza de Reichmann, przez wzgląd na jego znakomitą zdatość i gorliwość, i wieloletnie zasługi tak w Morawii w urzędzie krayskapitana i gubernialnego konsyliarza iako też w zachodniej Gallicyi gubernialnego konsyliarza, i jego nabytych doskonałych wiadomości narodu i interesow raczył najtąskawiej mianować aktualnym konsyliarzem nadwornym do obowiązkow wice prezydenta przy kancelaryi narodowej zachodniej Gallicyi.

J. C. K. M. raczyła najtąskawiej offiarować stopień nadwornego obyrurga Janowi Hubertusowi dla jego doświadczoney zdatości i położonych zasług, który ieszcze wczasie wojny Turckickiej był przy dworze J. C. K. M. Oberchirurgiem, potym był sztabowym lekarzem przy Arcy Xciu Karolu.

Poddaui i przywiązani obywatele miasta St. Pöthen dobrowolnie offiarowali wojenną bez wiatunku żadnego osplatę, po-

życzkę wynoszącą na rok wojenny 1794! zł. ryń. 1501 kr. 37, który to dar J. C. K. M. z okazaniem naywyższego swolego ukontentowania przyjąć raczył.

Zdarzenia Woienne.

F. Z. M. Kray donosi z Ulm pod 15 t. m. że w tego tamiecznym stanowisku zadna nie zaszła odmiana. Nieprzyjaciel udat się z swoj, główną siłą ku Weisephorn i Krumbach, ale razem znaczne korpus na lew, m brzegu Dunaju wokolicach E. bach zostawił. Tymczasem F. Z. M. Kray zatrudnia się postawieniem warowni Ulm w doskonałym stanie obrony.

W niedostatku potym swoim pod d. 16 F. Z. M. Kray uwiadomieniu donosi, że wczey wzmiankowane na lewym brzegu Dunaju przy E. bach rozłożone nieprzyjacielskie kopuz, tak dalece zbliżyło się do jego prawego skrajda, że położenie armii naszej niebezpieczne być zdawało się.

Dla obbezpieczenia przeto tenże kopuz, jako bez aby przydatny dla...

ciela do podzielenia swojej siły szcze-
gólniey ku Weissenhorn skoncentrowany,
przedsięwziął F. Z. M. Kray d. 16 rozpo-
znając nieprzyjacielskiego położenia przy
Erbach; co też tak pomyślny skutek wzię-
ło że nieprzyjaciel przeszedł o trzy godziny
drogi nazad przez Erbach ku Ehingen
cofrząc się musiał, w którym zdarzeniu pew-
na liczba ieńców zabrana niemu została.

Arcy Xzę Ferdynand przy tej okoli-
czności dał nowy dowód czystego rozsąd-
ku i niezmordowany czynności swey, gdy
dowodząc przednią strażą i tuż za nieprzy-
jacielem postępując z najlepszą (iako byż
mogła) dla siebie korzyścią, uszkodzić go
umiał.

Doniesienia te mają związek z owemi
które F. M. L. Xzę Reuss d. 14 z Renty na-
desłał; podług którego tak przy tamtey-
szem korpusie woysk iako też w Woral-
bergu i w Gryzonach nic ważnego nie za-
szło; tylko podług uwiadomienia jen: Jel-
lachich nieprzyjaciel wysłał swoy patrol
ku Hohenems, który od iednego oddziału
1go batalionu Peterwardein i kompanii
strzelców krajowych całkiem zbity, a
nawet mu kilku hufsarow, i koni zabrano.

Z korpusem iazdy rozłożonem przy
Mindelheim przez F. Z. M. Kray, utrzymuje
F. M. L. Xzę Reufs potrzeby związek.

Jenerał iazdy Melas pod dniem 7 do-
nosi z Oneglia, że F. M. L. Elsnitz od Mon-
te Carvonna stojącego nieprzyjaciela na Mur-
chio del Pietre nazajutrz rano trzema ko-
lumnami napadł i zbił go. — W tej (roz-
prawie dostał się wręce nasze nieprzyja-
cielski dywizyyny jenerał Cravelle z wielą
officerami i przeszło 1000 ieńców. Nie-
przyjaciel uciekał w największym niepo-

ządku częścią ku Oneglii, częścią na wyso-
kość Monte grande i Carbosia, F. M.
L. Elsnitz pośpieszył ku Monte grande, dla
uderzenia powtore na resztę nieprzyjaciela i
większe ieszcze w nim zrobić zamieszanie,
gdyby się ważył opierać.

Strata nasza, którą naywięcey regi-
ment Kheul poniosł, wynosi około 200
ludzi zabitych i rannych, jenerał maior
Brentam, podpułkownik Bursch z 7 offi-
cyerami regimentu Kheul są ranni maior
zaś Calsati z tego samego regimentu został
zabity. Woyska przy tej rozprawie, po-
dług postrzeżenia jenerała iazdy Melas wie-
le razy okazały niepospolitą waleczność.

W czasie tej zaczepki, także jen: ma-
ior Lattermann wyruszył z swowego stano-
wiska z Bolo, uderzył na stojącego prze-
ciw niemu w Capo di Berta nieprzyjaciela
z batalionem grenadyerow, i odpart go
przez Oneglia i Porto Maurizio aż do
Poggio.

Szwadron rotmistrza Gawendy z 500
regimentu huzarow przez częste spotyka-
nia się z nieprzyjacielem szczególniey się
popisał, zabrał na różnych nadbrzeżnych
batteriach 15 armat i wiele ieńców; w
Porto Maurizio wzięty został szpital skła-
dający się z 158 ludzi. — Na tem także o-
statniem miejscu rozłożył się jen: Latter-
mann, a swoje forpoczty do Poggio wy-
słał.

Podług dalszego doniesienia jenerała
iazdy Melas z S. Stefano pod d. 9 jenerał
Lattermann dniem pierwey miał stanąć w
Jaggio, a forpoczty swoje miał przy S.
Remo.

Przednia straż F. M. L. Elsnitz ieszcze
8 d. przybyła do Gabanetti, sam zaś kor-
pus pozostało na Monte Alto.

D 8 właśnie gdy jenerał iazdy Melas do S. Steffano przybył, odebrał pocieszającą wiadomość że jen. Knesewich na d. 6 uderzył na nieprzyjaciela stojącego w Col di Tenda, zbił go na wszystkich punktach, i ścigał go z swoją przednią strażą aż przez Saorgio.

Za tą razą zdobyto dwie 8funtowe armaty, dwie 10calowe haubice, 5 skrzyń prochowych i znaczny zapas w zbroi i żywności. — Dostał się w niewolę i kapitan i 103 prostych żołnierzy; nasza w tym razie strata składa się z 12 zabitych i 35 rannych, a między temi ostatniemi 3 officyerow znalazł się; jeden zaś Piemontski kapitan poległ na placu.

Jenerał Knesewich wystawia szczególnym sposobem okazałą w tym razie woysk naszych waleczność, mianowicie zaś rozstrone postępowanie kapitana Reinisch przydanego mu od jenerałego kwatermistrzowskiego sztabu.

To tym szczęśliwem powtore zdarzeniu poczynił rozporządzenia potrzebne do pomknięcia się do Roia, i tym końcem rozkazał jener. Lattermanno wziąć stanowisko przy Cime di Battina. F. M. L. Elsnitz odebrał rozkaz aby postąpił przez Dolce, Aqa do z wyż wzmiankowaney rzeki, i z swoim korpusem formował śródek rozłożenia się, którego jen. Goriup wspólnie z jen. Knesewich przy Broglio prawie skrzydło składał. Tymczasem kazał jenerał iazdy niektórym oddziałom wojskowym ku Nicci pomykać się, do którego portu także Angielskie fregaty swoją kierowność zwrocily, swoją zaś główną kwartę do Vordighiera przeniosł.

Od korpusu blokującego Genuę nic ważnego nie przyszło do jen. iazdy Melas,

na oblegających zamek Sawoński nieprzyjaciel pod dniem 6 zrobił wycieczkę przy mocnem działaniu z armat przeciw domom w Fornace, był atoli z znaczną stratą zaraz nazad odpartym; strata nasza w tym razie wynosi trzech w zabitych a 7 w rannych.

Z Heilbron d. 9. Maia.

Poddanie nagłe fortecy Hohentwiel przez kommandanta Wolff wielkie nieukontentowanie zrobiło u dworu Wirtemberskiego. Szczególniejsze iey poddanie się w następujący podają sposob. Przyszedt rozkaz Xiążęcia, że tegoż dnia odbierze ona wzmocnienie od 500 ludzi, dla których przed chleb piec nakazano. — W krótcie potem pokazała się zbroyna kupa w Cesarskim i Wirtemberskim mundurze. Wpuszczono ją do zamku, gdzie odkryła się zdrada, gdyż i ten ukaz byłamyślony i te posiłki składały się z przebranych Francuzkich żołnierzy. Zda się to atoli mało do wiary podobne, z przyczyny, że kapitulacya wyraźna zasła między niemi. Trzeba przeto ieszcze swoje zdanie względem straty tey małej, ale mocney i nigdy ieszcze nie dobytey warowni zawiesić. Leży ona przy granicach Szwajcarskich niedaleko Schafhausen, w przyiemney równinie na iedney urwistej i prawie pionowo wznoszącej się skałe. Są w prawdzie w okolicy iey oprócz starego spustoszonego zamku inne także ieszcze góry, ale te są za nadto daleko, aby można z nich tę fortecę bombardować. W pośrodku gory są pobudowane domy i stajnie przez które idzie droga na skałę. Ten gatunek przedmurza służy dla koni i żołnierzy, gdzie się znajduje także dobra studnia. W gorze na szczycie skały leży główna warownia, bez wałow wpra-

widzie ale dobrym murem opasana. Ma-
 co blisko ćwierci mili w obwodzie, a jed-
 no tylko wniście, którego zwolowe ma-
 str na wysadzonych skałach wspierają się.
 Może ona być w wielu względach poro-
 wnana z fortecą Königstein w Saxonii. Z
 jednej strony rozciąga się część góry na-
 doł, na której pochyłości jest do 50 mor-
 gow wianic, gdzie załoga wojskowa w
 koniecznym razie sama dla siebie wia-
 wyprawiać może. Z drugiej strony ku
 j ziorowi Bodeńskiemu zawiera ona w
 swoim obwodzie miejsce okrągłe, pod
 którym procz składow i piwnic, są także
 sklepy dla żołnierzy zwane w fortyfikacyi
 kozematy, i na inne użycia z wielką pracą
 w skałe wykute. Do blokowania tej forte-
 cy korpus od 1000 ludzi jest dostarczają-
 ce. W roku 1536 Ulrich Książę Wirtember-
 ski kupił tę fortecę od Xżny wdowy Kli-
 genberg, której ona była własnością. By-
 ła ona w 17 wieku często w oblężeniu ale
 nigdy nie była dobyta. W czasie 30 le-
 tniej wojny Austriacy często kusili się
 o dostanie tej ale naprożno; a gdy po bi-
 twie pod Nortlingen zagarnęli oni całe
 Wirtemberskie i Książę zrobił ugodę z Ce-
 sarzem, Cesarz za warunek pokoju po-
 zył odstąpienie tej fortecy. Książę po-
 stał z rozkazem do komendanta Wi-
 derbold ale on sprzeciwił się temu
 rozkazowi, i oświadczył, że ponie-
 waż Książę Pan jego, jest przymuszonym
 do odstąpienia owey, tedy on ma za powin-
 ność dla siebie zatrzymać tę fortecę dla
 domu Wirtemberskiego. Nie poddał jej,
 a gdy potem Książę przez Westfalski po-
 kój odzyskał swoje kraje, i forteca także
 została przy nim. W czasie ter źnievszey
 wojny nie miała ona nigdy ani Austriac-

kicy ani Francuzkicy załogi, ale zawsze
 była w ręku Wirtemberskim. Służyła
 także za więzienie stanu, gdzie staw-
 ny Moser 5 lat przesiedział uwięziony. —
 Teraz zaś winowajcow stanu nie oddają
 do Hohentwiel ale do Asperg, które leży
 w środku Szwabii na północ Stuttgardu. —
 Superintendent Rheinhard w Bahlingen o-
 ciec Francuzkiego posta w Szwajcaryi u-
 marł.

Z Włoch d. 5. Maia.

Podług doniesień z Liworno pod d. 3
 t.m. przybył tam Francuzki okręt, który An-
 glicy na brzegach Genui wzięli. — Znay-
 dowal się na nim adiutant jenerała Mafse-
 ny, który z depezsami z Genui do Tulonu
 chciał przemknąć się. Anglicy swoje da-
 wne położenie przed Genuą znowu zajęli,
 przed nadchodzącą bowiem burzą nie da-
 ley jak do Vado oddali się byli.

Turyńskie gazety Nr. 26 i 28 zawie-
 rają pismo, które jenerał Melas do jenera-
 ła Mafseny pod d. 21 p. m. postał.

” Jenerale! Szczęście niesprzyja Two-
 iemu Męstwu, które sobie zasługuje na
 moy i publiczny szacunek. Nie szukasz
 tylko sławy, ale teraz ja sądzę, że jest
 czas wysłuchać głosu ludzkości. Przed-
 wczorazem jenerał Souchet przy St. Giacomo
 został zbitym; znikła przeto nadzieia o-
 swobodzenia Ciebie. Każda kropla krwi,
 która się odtąd przeleje będzie ciężarem
 Twoiego sumienia; a Genua, która już
 dosyć będy ucierpiała, dozna jeszcze o-
 kropności rabunku jeżeli bez kapitulacyi
 wziętą zostanie. Zrób przeto czuściu ludz-
 kości offerę z tej sławy, której nabytyś
 z tego, żeś do ostatniej krwi kropli bronił
 Genui. Offeruję Ci kapitulacyą, na którą
 wojownik Twoiego charakteru sobie za-

śluguie, dla okazania Ci przeto moiego po-
ważania z którym iestem &c. &c.,

Podług tychże samych pism Mafsen a
w odpowiedzi swoiey do jenerała Mellas,
żądał ogolnego pardonu i wolnego wycią-
gnięcia dla tych wszystkich, którzy z Ge-
nui chcą się oddalić; potwierdzenia wszy-
stkich dotąd sprzedanych dobr narodo-
wych Genueńskich; wolnego wyprowadze-
nia Francuzkiej armii z przykrytymi wo-
zami, bronią, bagażami, amunicyą, ar-
tylleryą i innemi wojennymi sprzętami, któ-
re częścią do Genueńskiej, częścią do
Francuzkiej Rzepltey należą. Wolności
także dla armii Francuzkiej znajdującey
się w Genui, aby mogła natychmiast być
użyta do wojennych czynności, skoro się
dostanie na ziemię Francuzką; nakoniec
żeby Cesarscy po wyciągnięciu Francu-
zow nie nakładali żadnych okupow na
Geauę.

Położenie Cesarzkiej armii w około
Genui podług wiadomości z Turynu staie
się coraz mocniejsze, gdyż roboty około
sieńców nawet w noc przy pomocy chło-
pow iak nayusilniev odbywaią się.

Z Stuttgardu d. 9. Maia.

Listy, które odbieramy z okolic Du-
naju mowią, że w hrabstwie Nellenbourg
dnia 2, 3, 4, 5 i 6 wiele krwawych so-
czono bitew. Dnia 3 Francuzi zdobyli Stok-
kach, a na dniu 4 Austryacy wyparli zo-
wu z tamtąd Francuzow. Dnia 5 zaszła
nawkrwawsza i nayuporczywsza bitwa.
W Kemoteo ogłoszono względem bitwy d.
6 następującą telegrafi zną wiadomość przy-
wiezioną z Bregentz przez s. i. f. t. *Z
Bregentz d. 6 maia o godzinie w poł do
osmy po południu.* "W tym momencie od-
bieramy przez telegraf bardzo przyjemną

wiadomość, że jenerał Kray na dniu dzi-
sieyszym zupełnie pobit Francuzow przy
Pfullendorff; nieprzytściel spieszo się co-
fa do Stokkach. Z wielką niecierpliwością
oczekujemy szczeguła o tym zdarzeniu.,,
List prywatny dnia 6 z Bregentz pisany
mieści w sobie, że Francuzi na dniu 4 u-
siłowali Ren przebydź w Reineg powyżey
jeziora Konstancyeńskiego, lecz ze stratą
odpartemi zostali; woyska Cesarzkie i mi-
licye z Woralbergu naywiększe w tym zda-
rzeniu okazały męstwo. — Głowna kwatery
Xcia Reufs była jeszcze dnia 6 w Bregentz,
jenerał ten obsadziwszy dostatecznym
woyskiem brzegi Renu w Woralbergu,
posłał niektóre korpusa ku armii jenerała
Kray do okolic Moskirch.

Z Paryża d. 9. Maia.

Telegraficzna depesza z Szwabii sko-
ro doszła była zaraz czytana na operze,
na której Hekuba po drugi raz grana by-
ła. Jeden wesuły Paryżanin znajdujący
się na operze, który musiał lubić muzykę
oświadczył swoje podziwienie z tego, że
dla takiej bagateli dozwalaią przerywać
operę. Doniesienia z szczegułami od na-
szej Reńskiej i Włoskiej armii nie były
jeszcze dotąd ogłoszone.

Paryż, mowią tureysze pisma iest
więcey iak spokoiny; bo iest ukontentowany.
Dnie nieprzytomności Bonapartego dla roz-
ządzeń wojennych, które on czyni, będą
ważnemi dla przyszłego pokoju. Gdyby
obywatel Tallyrant minister zagranicz-
nych związkow nie był chory, zapewnieby
był towarzyszył pierwszemu konsulowi.
Wszelka obawa o niespokoiności Paryża
znikła, teraz a tureysza spokoinność przyo-
zdobiona iest od naypiękniejszey wiosny.

Olwodowa armia w Dizon przeszła

30,000 ludzi jest mocna, większa atoli część wojsk iey po krótkim tam wypocznieniu odchodzi. Obserwacyyna armia wystawiona przy Genewie i Lauzannie wynosi 25 tysięcy ludzi, i zostaje pod komendą jenerała adiutanta Hulin. Woyska nasze w Szwabii i Włoszech będą podług potrzeby za każdą razą przez odwodowe woyska wzmocnieniami. W Dizon i okolicach iego stoi tylko 20,000 ludzi.

Pisma nasze wychwalają teraz bardzo plan, którego się Moreau trzymał wkraczając do Szwabii. Bardzoby był źle i przeciwnie swojemu zamiarowi postąpił wchodząc, iak niegdyś Jourdan od Kel z całą swoją potęgą. Przeyscie Renu od Szwaycaryi a osobliwie od północno-wschodniey Szwaycaryi od Szaflausen jest daleko dogodniejsze, gdyż nieprzyjaciel przez to był przymuszony sam opuścić okolice Kel a osobliwie południowe Szwaby.

Minister wojenny Carnot wyjeżdża na krótki czas przez Strasburg ku Reńskiej armii dla poczynienia potrzebnych urządzeń ścigających się do tych poruszeń.

Jeszcze d. 4 kwietnia jenerał Marbot umarł na gorączkę w Genui w 44 roku życia swego. Zostawił on w Paryżu wdowę z trójgiem dzieci.

Tuteysze pisma mówią już, że Egipska armia przyłączona będzie do odwodowej armii w Dizon, ale ona jeszcze musi bydz daleko od nas. Wiadomo, że to jest nieprawda iakoby ona już przybyła do wysp Hieryjskich.

Wieżdżając do Dizon Bonaparte był od jenerałości i od tamteyszey konsularney straży &c. przyjmowanym. Jeszcze d. 1 maja spodziewano go się w Dizon, a Berthier daremnie w ten czas z wielkim or-

szakiem przeciw niemu do Plombieres wyjechał był. Z resztą Bonaparte odbywa swoją podróż, w której mu także Brune towarzyszy, z wielkim pośpiechem i bez okazyłości. Zakazuje on wszelkiej uroczyści przyjmowania; ma eskortę od 200 ludzi przy sobie.

Z owey także strony gory S. Gotarda nieprzyacielskie już się rozpoczęły kroki. Wszyscy Włoszy zbiegli z swoiey oyczyzny, i którzy znajdują się w Paryżu, muszą w przeciągu 8 dni stąd do Bourg w departamencie l'Ain stawić się pod karą aresztu: od czego są wyjęte 60 letnie osoby i dzieci.

Niektóre nasze publiczne pisma za pewniają, że jenerał Berthier z korpusem od 30,000 ludzi wziętym z odwodowej armii i z południowej Francyi jest w marszu do Aosty! z kąd do Turynu i do Medyolanu ma postąpić. Jen: Moreau z którym minister wojenny Carnot ma się uaradzać odciął iedną całą dywizyą z Szwaycar, przyłączając ją do jenerała Berthier. Woyska, te iezeliby wszystko się udało, iż małą połączyć się przy Medyolanie, a Bonaparte miał wiele korzyści z tych obrotów obiecywać Liguryjskiemu ministrowi Boeardinim się jeszcze ztąd oddalił. — Pierwszy konsul wziął z sobą 3 mill. pieniędzy dla armiiow.

Baronowa Stael wczoray stąd do Coquet odjechała, gdzie przez lato mieszkać będzie. — Obywatel Latour Maubourg jest mianowany na minicypalnego adiunkta w Palsy. — Kawaler Bouffiers przybył i tu z Berlina. W Maastricht przyiął go nayuprzeymiej iego dawny towarzyszy prefekt jenerał Ferrand. — Także Xzż d'

Aigiullon który został z listy emigrantów wymazany w krótkce tu jest spodziewany (umarł on dnia 13go maja w Hamburgu:)

Przedwczora obadwa konsulowie Cam- baceres i Lebrun, na miejscu oddalonego pierwszego konsula Bonaparte, dawali audyencyą zwyczajną znajdującym się tu obcym posłom. Brat pierwszego konsula Joz. f Bonaparte, który był mianowany na radnego staru, jest przy tutejszey sekcyi do wewnątrznych interesow przeznaczony.

Placa 6 prefektow marynarki w Brest, Rochefort, Toulon l' Orient, Havre i pierwszego okręgu wynosi rocznie rachując w to i koszta ich kancelaryow razem 139,000 fr. Prefekt marynarki w Brest bierze rocznie 30,000, w Tulonie 24,000 w Rochefort 20,000 fr. i t. d.

Kontraadmiral Gartheaume przybył z Brest do Paryża. Jest on razem radaym stanu i miał obiać kommendę w Brest nad jednym oddziałem naszej flotty. — Podprefekci mają nosić niebieską suknią białą kamizelkę i spodnie a burmistrze błękitną suknią i czerwony pas z troyfarbną fraszką.

Panna Deforget, która z przyczyny Angielskiego. wydziału do Templu zaprowadzona była, znou w jest na wolność wypuszczona. — [Okolo 80 emigrantow, którzy z Liworna do Korsyki przybyli byli, podniecili tamże rozruchy, rozdali pieniądze, i kilka kup ludu uzbrowili przyrzekając im iż Korsyka w krótkce z pod Francuzkiego panowania oswobodzoną zostanie.

Z Würtzburga d. 1. Maia.

Jenerałowie Grouchy i Perignon przybyli tu dla uskutecznienia zamiany, w dro-

dze spotkali się na stacyi pocztowej w Langenfeld z jenerałem Mack. Zostawili oni ieszcze w niewoli wojenney 4 innych jeneratów dywizyi, to jest: Rusca, Olivier Foilsac - Latour i Garnier, tudzież następujących jeneratów brygad: Coulagne, Rose, Lefol, Demont, Beeher, Corthoud, Mennier, Gastines, van der Maelsen, Lat- ture, La Salcette. Fiorella, Salm, Meyer i Partonneau. Jenerał Austryacki baron Aspre, który pod Genuą dostał się w ręce Francuzow, jest rodem z Niderlandow.

Od granic Szwaycaryi d. 29 Kwietnia.

Prawie wszystkie woyska Francuzkie znajdujące się w Bernie i jego okolicach w dniach tych marsz rozpoczęły; jedna ich część udała się ku Zurich, druga ku Glaris i Ragacz. Jenerał Lecourbe przeniosł wczoray swoią główną kwaterę do St Gall. Z Francyi spodziewamy się wiele korpusow piechoty i jazdy, które udadzą się do kantonu Waldstetten.

Dnia 30. Kwietnia

Woyska Francuzkie zgromadzone w okolicach Bazylei w liczbie 10 do 12 tysięcy ludzi przeprawiwszy się przez Rendsia 25. udały się do Reinfeld, gdzie połączyły się z woyskami z Friekthal które przed tym miastem Ren przeszły. Te połączone siły składające się przeszło z 25 tysięcy ludzi, udały się do Seckingen, z kąd mają się przedrzeć do Szwabii.

Z Bregentz d. 1. Maia.

Od kilku dni komunikacya Szwaycaryi jest zupełnie przecięta, Francuzi przewieźli swoje pontony z Roschach do Rheinthal. Wszystkie czyniące się w naszych okolicach rozporządzenia wielkie i bliskie zapewniają wypadki. Milicye odebrały rozkaz ażeby bydy w gotowości do

marszu. Przeszło sto wozow i wszystkie statki są w rekwizycyą wzięte. 62 pontony które wczoray wieczorem przechodziły przez to miasto, spuściły się po nizey Renu.

Dnia 3. Maia.

Ostatniey nocy woyska Cesarskie miały się przez Ren przeprawić; sprowadzono już pontony na wyznaczone miejsca, ale przybyły nocą kuryer przywiózł nowe rozkazy które te przeprawę wstrzymały; od tegoz samego kurjera dowiedzieliśmy się, iż 16000 Francuzow przeszli Ren przy Stein i Schafhausa. Wielka liczba jazdy Austryackiey ściąga się ku Uberliegen w znaczney liczbie artyleryi wystana też ku Stokkach. Flotylla Williamsa która znajdowała się w Lindau oddaliła się z tamtąd tego wieczora zostawiając tam tylko trzy statki.

Z Medyolanu 29. Kwietnia.

Listy pisane z Korsyki mówią, iż w momencie gdy tam gotowano wyprawę przeciw Sardynii pod dowództwem generała Cerboni i Obywatela Salicetti będącego tam w charakterze rządowego kommissarza, pokazała się insurrekcyja w różnych miejscach tej wyspy która zatrudnia teraz te woyska które na tę wyprawę przeznaczone były. Upewniamy nawet iż woyska insurrekcyjne odbiły już znaczne korzyści nad woyskami republikańskimi które osłabły się wyszć z Bastya Calvi i Ajaccio.

Z Bruzelli d. 6. Maia.

Od dwóch dni przybywają tu liczne oddziały cudzoziemców, którzy przyjęli służbę u rzpltey, idą one z Douai i udają się do Akwizgrauu, gdzie do legionu północnych Frankow wcielonymi zostaną. Upo-

wniają że w Douai znajduje się jeszcze do 3 tysięcy cudzoziemców, którzy w woysku rzpltey służbę przyjęli. — Wielu emigrantow Belgickich wymazano znowu ostatecznie z listy emigrantów. Zona Xcia Garignan doznawszy także tego dobrodzieystwa już tu powróciła z Hollandyi, a bywszy Xiążę Beaufort w krótce jest spodziewany.

Prefekt nasz ogłosił i wszędzie na miejscach publicznych poprzybił kazal, że imiona tych wszystkich popowsowych którzy są przeznaczeni do armii odwodowej a na dzień 10. b. m. nie stawiają się w Bruzelli oddane będą kommandantom gwardyi Narodowej aby ich ścigali i jako dezertowarow aresztować kazali.

Z Moskwy d. 10. Maia.

W celu dzwignienia i polepszenia handlu Imperator naczelnikow handlu Rosyjskiego z szczególnymi oznakami ich klasy nadał nazwisko: konsyliarze handlowi, ci osadzeni są w Petersburgu, Moskwie &c. aby towarzystwa handlowe tem zęczniey od nich rady zasięgać mogli.

Podług wyjątku z listu radczy stanu Pallas z Tauryi na Azofskiem morzu naprzeciwko starego Temraku, blisko 150 sążni od brzegu, wśród piorunowego 10-skotu nakoniec z hukiem jakby z ogromnego takiego działa przy wybucheniu ognia powstała wyspa w kształcie pagorka na jednym dosyć głębokim miejscu. Wyrzucenie ognia i wznoszenie się słupow dymowych trwało blisko dwie godziny. Ookoło tego czasu i właśnie tegoz dnia, gdy to przy wschodzie słońca zdarzyło się, o 7 godzinie w wieczor w Kuban i az o Catrino daar mocne trzęsienie ziemi. Czuc się dalo.

AV
dz
w
el
ch
mo
by
ta
spo
ich
kie
we
wie
tyl
to,
lata
Zbo

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DZIA 28 MAIA 1850

Z Konstantynopola d. 14 Kwietnia.

Nowa Angielska eskadra, która przed Alexandryą przybyła, nie chce nic wiedzieć o kapitulacyi między Francuzami za wartej, i nie chce im dozwolić wyjechać, ale z niemi tak z iżoami wienneimi obchodzić się. Francuzi przeto żądają pomocy kapitulacyi, aby kapitan basza przybył i swoją ich okrywł flotą. Aleta flota stoi tu przy Konstantynopolu jeszcze w spoczynku.

Anglią, iak mówią, w nadgodę swoich wielkich kosztów wojennych żąda niektórych miejsc w Syryi i Egipcie. Po weneckie także wyspy poopadają jeszcze wielu trudnościami.

Korpus buntowników, które o 2 mile tylko od Konstantynopola posunęło się było, zbite zostało.

Z Frankfortu d. 10. Maia.

Nie zapomniataj nigdy tak wczesnego lata w naszych okolicach, iak w tym roku. Zboże ma kłosa, a w Rheingau kwitają już

od dawna wina. W Szwabii panuje także tak piękna pora, ale mają niedostatek deszczu.

Z lewego brzegu Renu dowiadujemy się, że niektórzy emigranci, którzy bez dostatecznych paszów powrócili, zaraz z początku zatrzymani i surowo traktowani byli.

Nadzwyczajni ambasadorowie wysłani od Rzeplicy Raguzńskiej do Wiednia, na początku tego miesiąca odiehaliznowu ztamtąd. J. C. Mość uwarował ich brylantowemi pierścieniami z napisem cyfry swojego imienia.

Z Moguncyi d. 10. Maia.

Boungarte iako Prezydent instytutu narodowego sztuk i umiejętności w Październiku do wszechnic i uczonych towarzystwa w Niemczech zadania nowe do rozwiązania za nagrodę Matematyczno-fizycznom wydziałowi nauk. Pisma tego jest w następującej eshowie:

„Moi Panowie! Przesłałam wam pró-

gramma fizycznych zadań, które instytut narodowy uczonym wszystkich narodów podaje. Nagroda za najlepsze rozwiązanie onych przeznaczona, dla tych osób, które są w stanie ułatwienia trudności tego przedmiotu, będzie zapewne słabszą pobudką, niż honor z tego, że on jedynym krokiem postąpił dalej w umiejętnościach ludzkich. Ze zaś narodowy instytut jest przekonany, że wszystko czego takowy krok wyciąga, uważane jest za świętą powinność od wszystkich oświeconych mężów wszystkich narodów, spodziewa się przeto, że oni to Programma (wezwanie) do wiadomości powszechney przez podanie do dzienników wychodzących w ich krajach, lub przez inne jakie sposoby podadzą i rozszerzyć zechcą." W Paryżu d. 15 Floreal (5 maja) roku 8.

Podp. Bounaparte Prezydent Narodowego Instytutu.

Z Stuttgardu d. 11. Maja.

Dotąd nie mamy urzędowych szczegółów względem wypadków bitew od dnia 5 do dnia 8 między jeziorem Konstancyeńskim i Dunajem zaszytych. Pokazuje się, że dnia 6 Austriacy odnieśli niektóre korzyści na swoim prawem skrzydle, lecz szrodek i lewe skrzydło odpartym zostało tak dalece, że tego dnia Francuzi plac boju otrzymali, a nazajutrz dnia 7 F. Z. M. baron Kray nowe zajął stanowisko. Dnia 8 nowa zaszła bitwa i w Kempten strzelanie z armat słyszano. Tegoż dnia przewieziono magazyny z Wangen do Kempten, a z raportów osób, którzy swoje

siedliska w okolicach jeziora Konstancyeńskiego opuścili i do Isny i Kempten przybyli pokazuje się, że Francuzi dnia 8 w wieczor, byli w niewielkiej odległości od Lindau. — Dnia 7 i 8 Francuzi ponowili swoje ataki nad Renem powyżej jeziora Konstancyeńskiego w zamiarze przedarcia się z tamtej strony do Bregentz, gdy tym czasem inna kolonna zmierza tam przez Szwabią. O wypadku tego ataku nic jeszcze nie wiemy. — Korpus wojska pod rozkazami F. Z. M. hrabiego Szaray, które zgromadziło się w okolicach Hechingen dnia 9 dwiema kolumnami marsz swój rozpoczęło; jedna udała się ku Urach; druga ku Riedlingen. Kontyniens Wirtemberski, który na dniu 8 udał się z Waldenbuch do Tubingen dnia 9 opuścił znowu ostatecznie to miasto i udał się do Urach z kąd dnia 10 w dalszą do Ulm puścił się drogę. Drugie korpus kontyniensu Wirtemberskiego, które stało obozem w Hohenheim ruszyło także na dniu 9 przez Gæpingen i Kirchheim do Ulm. — Lewe skrzydło armii Francuzkiej w tychże dniach wpadło w niewielkiej liczbie na prawą stronę Nekkary. Dnia 7 przybyło do Elbingen 4 tysiące ludzi pod rozkazami jenerała Souham i jenerała adiutanta Ducamp nazajutrz cofnęli się z tego miasta a wkrótce potem prz. były husary Cesarskie. Mowią, że część magazynów Cesarskich w Völlingen wpadła w ręce Francuzów i aby toż samo nie stało się z magazynami w Hausuch mocno się lękamy. Magazyn, który był w Margentheim do Ellwögen przewieziony został.

DONIESIENIA

Uwiedomienie tyzczące się Naumburgskiego Jarmarku na SS. Piotra i Pawła Roku 1800.

Ponieważ podczas przeszłego w Frankfurcie nad Odrą Jarmarku na Reminiscere,

Krolewsko Pruska akcyzowa dyrekcyja zakazała w dalsze miasta tego Jarmarki przedaży zagranicznych iedwabnych, poiedwabnych i bawełnianych towarow; przeto rozmaitci kupcy dotad na nich bywać zwykli, postanowili dla łatwości swoich przyjaciół znajdować się z dobranemi towarami na zbliżającym się Piotra i Pawła w Naumburgu, który o tymże prawie czasie przypada co Frankfurcki S. Małgorzaty, i zaczyna się 29 Czerwca: o czem przez niniejszą odezwę uwiadomiają szacownych przyjaciół, aby interesa swoje zawczasu do tego ich przedsięwzięcia układali. Dokładniejsze w try mierze porozumienia naywygodniej skutecznieć się mogą na Jarmarku Lipskim Jubilate. Niewątpią także, iż wiele Panow Fabrykantiow z Sanonii i innych mieysc poydzie za ich przykładem, aby przez dostateczną ilość towarow można konkurencyi Panow kupujących usłużyć i we wszystkich przedmiotach potrzeby ich zaspokoić. W Lipsku d. 26 Marca 1800. Roku.

Ferdinand Fecht.
Gabin i Bärwald.
Christian Friedrich Hänel.
Bracia Leistner.
Carol Christian Löwe i komp.
C. G. Nörner i Komp.
Platzmann bracia.

Joch Ch. Roder.
Filip Wilhelm Rousset i syn.
Rumpff i Härtel.
Dawid Schilting i Geier.
S. G. Schletter.
H. G. Schöfel i Hänel.
Speidel i komp.
J. A. Träger.

Przez Magistrat C. K. stołecznego miasta Krakowa, podaje się do publiczney wiadomości, iż na instancją Pani Jozefy Kowalskiej pozostałej wdowy, tudzież JP. opiekunow Trzcinińskiego i Hullaura dla powiększenia dobra pupillow, dom po zmarłym Wincentym Kowalskim w zamku Krakowskim pod Nrem 135 stojący za zł. ryń. 1604 kr. 4 sądownie oszacowany, gdy pierwszy termin z powodu braku kupicielew bezskutecznie upłynął, na wyznaczonym teraz powtornym w tutejszym Magistracie 3 Czerwca r. b. o godzinie 10 przed południem licytacya rozpoczęta zostanie. — Każdy więc ochotę kupna mający lub hypotheka na pomienionym domostwie opatrzony nieoczekując osobna dla siebie szczególnego zapożywania na terminie i mieyscu wyżej wyrażonym znajdować się ma. Wolno mu zaś jest przeyrzec sobie detaxacyą tego domu i warunki przyszłej sprzedarzy jego w registraturze magistratu tutejszego. Dań 1go Maia 1800. Ru.

W słałości JW. Prezesa.
M. Wohlmann.
W. Bartsch.
A. Feissemantel.

Z Rady Magistratu, C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Baldini.

Seweryn Wilkoszewski syn Jozefa Wilkoszeskiego i Katarzyny z Łodzińskich małżonki wychowany, w Woiewodztwie Sandomirskim powiecie Checińskim a teraz w cyrkule Konieckim we wsi Zelistawicach w parafii Czareczki z rostu dużego twarzy pociągły oczow niebieskich włosow czarniawych mający znak na prawy stronie nad wąsem kryskę mowy sepluniowaty lat mający dotad 26 wroku 1790 dostał się do woyska Krola Jac. Pruskiego regimentu jenerala Httrberga konsystuiącego w Glacu. Aże dla interesu sukcesyji jest zamiarem dowiedzenia się o nim zaczym upraszają sukcesorowie wszystkich którzyby o tym wiedzieć mogli gdzie się znajduje ten Seweryn Wilkoszewski lub czyli nieumarł i gdzie pochowany i donieść raczyli napocztę Krakowską do Pana Antoniego Kamińskiego właściciela kamienicy w Kleparzu pod Nr 94 ktokolwiek byłoby ten doniosł będzie dobrze nadgrodzonym od tegoż Pana Kamińskiego.

Per C. R. Forum Nobil. Lublinense medio praesentis Edicti universim notum redditur, frustrato subalterno licitationis termino pro exarandatione bonorum Quos cum

attinentis in Circulo Siedlicensi sitorum D. Francisci Jerowski priorum & nneu orlice subiectorum in diem 2 maii a. c. præfixo, novum terminum in ordine executionis horum bonorum pro die 18 Junii a. c. hora 10 mit. præstitui; quapropter omnes-aren dandi cupidè invitantur: ut dicta die & hora hic Fori compareant, liberum ipsis relinquento propiorem notitiam conditionum xarendationis in grocmali Regestrature capescere. Datum Lublini die 6 mai 1800.

*Pietruski.
Purtscher.
Friedenthal.*

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Provinciat.

Antonius de Hildenbrand.

Podaje się do wiadomości, że śmiercią J. O. Xcia Jnc Felixa Pawła Turckiego, Biskupa Krakowskiego pozostało w Krakowie rzeczy ruchome, iako to: klejnoty złoto, naczynia srebrne, zegarki, suknie futra, bielizna garderoby i stołowa, porcelany, fajanse, szkło, wina, stoły, stoliki, krzesła, kanapy, konie, krowy, miedź, cyau, mosiadz, karety, powozy i inne sprzęty z rozkazu Prześwieznego C. K. sądu szlacheckiego Krakowskiego przez publiczną licytacya, dnia 3 czerwca, o godzinie osmy z rana roku bieżącego 1800 w Pałacu biskupim w Krakowie na ulicy wisłney stojącym za gotowe pieniądze przedawane będą.

Augustyn Korytowski Komornik Krakowski

Podaje się do wiadomości, iż w dobrach Klucza Lipowieckiego, do Biskupstwa Krakowskiego należących, we dworze Lipowieckim, zmocy Prześwieznego C. K. sądu szlacheckiego będą dnia 9. czerwca o godzinie 9 z rana roku bieżącego 1800 pozostałe rzeczy ruchome po s. p. J. O. Xciu Felixie Pawle Turkim, Biskupie Krakowskim przez publiczną licytacya za gotowe pieniądze sprzedawane, iako to: stadne kłaczce, żrebce większe i małe, szczy, ogiery, bydło rogate, to jest: krowy, woły i iatownik, trzoda, pszczoły, płotwa, przęta, garniec do gorzałki, galary, ryby, wozy i inne niektóre sprzęty. Zyczący sobie co z tych rzeczy nabydź, zechcą się w oznaczonym czasie na wyżej wzmiankowanym miejscu znajdować.

Dominiak Raczyński Komornik Olkuski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznymują Edyktem niniejszym publiczności: iż ogadzając z dania Woyciecha Jawornickiego kuratora masy zadłużoney Franciszka Dąbrowskiego pod dniem 12 marca r. b. podanemu, a ż by dobra Szwawerkow krydzie podległe w cyrkule Sandomrskim leżące były oszacowane, a potem przez publiczną licytacya sprzedane, pod dniem dzisiejszym komornik Nideckii Taxatorowie Rafał Sieropadowski i Wincenty Sosnowski do odprawienia także ey detaxacyi są delegowani.

Wszyscy zatem wierzycciele masy zadłużoney Franciszka Dąbrowskiego na ten koniec o tem uwiadomilią się: ażeby się starali od komornika zasiągnąć wiadomość, którego dnia iż detaxacya odprawiać się będzie, i zeby, nieoczekując osobnego wezwania, w prawach swoich dopilnowali się.

Dnia w Krakowie dnia 5 kwieciana 1800.

Josef de Nikorowicz.

W. Roskuschny.

Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej
Elsner.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Gsis: Annæ de Narbuty Woyniłowiczowa, ejusq; filio Casimiro Woyniłowicz. Medio præsentis Edicti hisce insinuetur, quod nimirum C. Isissimi Principes Czartoryski conjuges ad forum hoc adversus, eos in causa pto. solitionis summe 3204 duc. Libellum porrexerunt iudicique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverunt. Cum utrum Forum hocce obligatum eorum habitationis locum, vel plene a Cæs. Reg. hereditatis Ferris assentiam totis hic loci degentes a lvoctos Maraczewski & Dederio ipsorum periculo, & impendio, non operatores constituerit, cumque bus etiam Lis constat in conformitate præscripti pro C. R. hereditatis terris iudicarii concilis agitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi

sum in finem admonentur ut intra 90 dies exceptionem suam porrigant vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam mandatarium constituentur Foroque huic denominent & pro ordine proscripito ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, utpote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebunt, ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges

Ig. Pietruski
Brozowski
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ
Occidentalis. Datum Lubini die 3 April. 1800.

Ig. Sahanek.

Per Magistratum Cæs. Reg. Urbis Lublinensis omnibus, & singulis creditoribus massæ successionalis post olim Rosaliam Baurowa civem Lublinensem in plebania Bobrowniensi sub die 27 Februarii 1799 demortuam derelictæ medio præsentis Edicti notum redditur, sine assumendæ ordinatæ perturbationis hujusce massæ successionalis creditoribus ad liquitanda nomina sua terminum peremptorium usque ad diem 15 Junii a. c. adhuc præfixum haberi, quare omnes ii qui aut jure crediti, aut jure hypothecæ, aut quocunque demum alio titulo exprænominata massa successionali se aliquid prætendere possunt credant, hisce adiciantur, ut prætensiones suas adversus Gæm: Franciscum Grzymkowski massæ ejusdem constitutum curatorem in præfixo termino eo certius liquitent, quo secus substantia hæc hæredibus extrahatur, Illique cum suis prætensionibus ad hanc massam jam non amplius audientur. Datum Lubini die 16 April. 1800.

In absentia Magnifici Proconsulis.

Schweitzer Synd.
Jacobus Lewandowski asses.
Adalb. Stefanowski assers:

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Fran. Krepski, scrius.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ occidentalis Gsis Annæ de Norbuthy Woynitowiczowa, eiusque filio Casimiro Woynitowicz, Medio præsentis Edicti insinuat, quod nimirum Celsissimi Principes Czartoryski Coniuges ad Forum hocce adversus eos in causa pro Solutionis sumæ 536 Duc. c. s. c. libellum porrexerint iudicique operam, quo ad id iustitia exigat, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam hinc loci degentes advocatos Moriczewski & Dederko ipsorum periculo, & impendio, qua Curatores constituerit, cum quibus etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris iudicarii Codicis agitabitur, utque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonent ut intra 90 dies exceptionem suam porrigant vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituentur Foroque huic denominent & pro ordine proscripito ea juris adhibeant media quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebunt. Itenim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski,
Brozowski,
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensi in Regno Galiciæ
Occidentalis. Die 3 April. 1800.

Sahanek.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Etyktem Panu Janowi Duninowi: że Pan Michał Uchński w dobrach Zielonka cyrkulu Radomskim mieszkał u s do w tych, o notarym detaxacyi dobr Sokolaki celami spracenia summy 18 550 zł. pol. z prosił, żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawi dliwosc z niego, prost.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostaje, lub czy w ca

Ja w C. K. krajach dziedzicznych znajduję się, iemuż adwokata tutejszego Pawła Bronickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Czerwca roku bieżącego sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najszybsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

*Jozef de Nikorowicz,
Olechowski.
Reinheim.*

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 4 marca 1800.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmia tym Edyktem Panu Antoniemu Raczynskiemu: że Teressa Leszczyńska w zastępstwie przydanego iey adwokata Męcińskiego u sądów tych o pozwolenie iey zastawu do prowentu dobr Gostawicze z przyległościami Stawiany, Chomentówek, Janów i Murinka w cyrkule Kieleckim leżących, na zadosyc uczynienie w summie 12,916 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym, żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostały, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduć się, iemuż adwokata tutejszego Hołowkę z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 25 Czerwca r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swoiey za najszybsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

*Jozef de Nikorowicz,
Jan Morak.
Chrastiański.*

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej
W Krakowie d. 28 Lutego 1800 roku.

J. Daublebski Sternek.

Ex parte Magistratus Cæs. Reg. Urbis Lublinesis medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis creditoribus massæ successionalis olim Joannis Nathanaelis Roesler hic Lublini sub 16 Aprilis a. c. defuncti notum redditur; in ordine assumendæ ordinarie pertractationis hujusce massæ successionalis post suprafatum Joannem Nathanaelem Roesler derelictæ, pro liquidandis juribus creditorum terminum peremptorium usque ad diem ultimam Julii a. c. abhinc præfixum haberi, in cujus consequentiam omnes creditores, qui aut jure crediti, aut jure hypothecæ, aut quocunque alio titulo ex indigitata massa successionali se aliquid præendere posse credant, hisce addantur, ut in hocce termino sua nefors habentia jura, contra declaratam Hæredem Sophiam Roeslerowa Viduam eo certius liquident, quo secus substantia hæc legitimis Hæredibus cum beneficio legis extradetur, & illi cum suis prætensionibus ad hanc massam jam non amplius audientur. Datum Lublini die 7 Maii 1800.

*Schweitzer Synd.
Jac. Lewandowski.
A Stefanowski.*

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinesis.
Franc. Krepiski, secer.

Per Magistratum C. R. Urbis Lubli: medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse poterit notum redditur, quod cum in tertio licitationis termino domus olim Vilhelmi Koulaus hic Lublini in suburbio Cracov: sub Nro. conscr. 38 situata, ad massam cridariam pertineas in diminuto per decretum Li- quidationis dd. 19 Febr. 1789 æstimationis prætio f. p. 22000 disvendi non poterat, no- vum terminum licitationis, idq; ad unanimum petitionem creditorum ejusdem massæ abhinc pro die 16 Junii a. c. hora 10 matutina præfixum haberi, eo addito quod si nemo licitantium adesset, qui pretium detaxationis in hocce termino offeret domus hæc etiam ex unanimi consensu præfatorum creditorum eatenus perceptorum infra pretium plus offerenti disvendetur. Omnes igitur domum hæc emendi cupidi hisce inviantur, ut præstituto die & hora horsum compareant, & conditiones ejusmodi licitationis jam in præcedentibus Edictalibus publicatas in hujat Græmiali registratura reperibiles in- spiciant. Datum Lublai die 7 Maii 1800.

Schweitzer Synd.

Jac. Lewandowski.

Stefanowski. ass.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franco. Krepki, secr.

Per Magistratum C. R. Urbis Lublinensis medio præsentis publici Edicti notum reditur, domum Jurevici Francisci Schultz propriam hic Lublini in Platea Beatissi- mæ Virginis Mariæ de Triumpho sub Nro. Conscrip. 202 sitam, ad prætium 1430 f. Rh. 29 kx. judicialiter detaxatam, in satisfactionem Debiti Nbli. Joanni Weber adjudicati, ex unanimi Consensu Creditorum denuo novæ Subhastationi pro die 16 Junii hora 3 pomeridiana hic Judicii assumendæ subiectam iri, eo addito, quod si Domus huc in hocce Termino in pretio eo, quo æstimata fuit, disvendi non posset, talis etiam intra pretium plus offerenti vendetur, quare omnes emendi cupidi inviantur, ut præstituto die, & hora hic compareant, & Conditiones venditionis in prioribus Edictis jam pu- blicatas in Græmiali Registratura inspiciant. Datum Lublini die 7 maii 1800.

Schweitzer synd.

Jac. Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Fran. Krepki Scrius.

Niżey wyrżony ma honor wysokiemu Państwu i szacownemu publikum niniey- szemi oznaymć: iż on kąpiele Bartfeldskiey kwaśney wody od Prześwietnego nagi stratu w wyższych Węgrach znajdującego się miasta Bartfeld od bieżącego rokuna sieść następujące lata zaarendował; ta kwaśna woda podług doswiadczon, pod po- zorem od dworu wynaczoney nadworney kommissyi, Pana Pawla Kitaibel, profes- sora Chimii, głównemi w sobie zawierającymi częściami z Pirmontską Spasną wodą rowna się, a naddatkim ieszcze przedziwney soli tamte przewyższa, którey im wca- le brakuię, a osobliwie wiele żelaznych części, i więcey zmylnego powietrza iak Spa- ska woda w sobie zawiera; przeto ta. uzdrawiająca woda tak do picia iako i kąpania bardzo iest pożyteczną.

Ta uzdrawiająca kwaśna woda i kąpiel osobliwie dotąd na następujące cho- roby z szczególne okazany skutkiem używana była: na ból i zawrot głowy, na chremanie i drzenie członkow, na wielkie chęgoby i nerwow okoliczności, na hipokondryczne choroby, na boleść w krężach i pasady do podagry, na choroby dolney części ciała i wnętrzości, na osłabioną strawność, utracony apetyt, womity, kurczenie żołądka, nabrzmienie, robactwo, przegamanie i kolki, na ztoty flus, ostrość uryny i uciążliwości kamienia, na zaboywane albo zbytne płynienie miesięcznego czyszczenia i ztotego flusu. Osobliwie tey kwaśney wody osłabionym osobom dla tey powraciający i wzmacniający siły dostatecznie zalecić nie można.

Gdy wreszcie niżej wyrażony za sporządzeniem dostateczney liczby wygodnych i gustownie urządzonych na mieszkanie pokojów, wielkiej i pięknie wyzdobionej sali z przyległemi do niej na Billiard i do grania izbami, więcej ochędożnych izdebek do kąpania i innych potrzebnych dla koni i służących budowli, wszystko dla wygody i ukontentowania kąpiących się i odwiedzających to miejsce Gości jak zwykle urządził; może przeto u prezacnego Publickum łaskawe zawierzenie położyć, iż on przez poczynione podług wiadomey pilności i staranności urządzenie około Bartfeldskiej kąpieli i miejsca s'uziennego, na zupełne ukontentowanie zasłuży.

W Lwowie dnia 15 Kwietnia 1800.

Jan Höht.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem sukcesorom ś. p. Jana i Katarzyny Szukow małżonków: że Felicysyna Braunowa wdowa w zastępstwie P. Jana Biało-brzeskiego kuratora, niemojey sukcesorowie ś. p. Jędrzej Braun, jako to: Anna, Ewa, P. tronella, Piotr, Karol i Waspier w z. się. stwie opiekunów, P. now Franciszek Guzowski i Tomasz Piątkowski, u sądownych, o zapłaceniu summy 1500 r. zł. z prowizją dnia 6 marca 1800 roku zażołą na nich podali, i o pomoc sądu i sprawiedliwość wymaga prosili.

Gdy zaś sądy te nie miały wiadomości gdzie obżatowani zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tuteyszego Miłkowskiego z ich szkodą i ich kosztami zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczęte się, i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 5go Lipca 1800 roku sami stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo oakońiec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych śródkowych praw używali, które do swej obrony za najsukutecznieysze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niełogobność z zaniebdania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać byli.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 2. Kwietnia 1800.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają Edyktem niniejszym: że niegdy Jan Kevell konsyliarz hrabla Jegomości Polskiego testamentem swoim w Warszawie dnia 7 stycznia 1792 R. spisany, troje dzieci zmarłej siostrzenicy swej le Roux de la Magdalaine, to jest: dwóch synów i jedną córkę, summy 5000 czer. zł. dziedzicami postanowił z tym warunkiem: ażeby inna siostrzenica Pani Jankowska użytek od teyże summy 5000 czer. zł. pobierała; i że po zeyściu teyże Pani Maryanny Jankowskiej dnia 9 września 1794 R. nastupionem, pobieranie użytku ustało, i summa 5000 czer. zł. na dzieci le Roux de la Magdalaine spadła.

Gdy zaś C. K. sądy szlacheckie tuteysze o miejscu mieszkania przerzeczonych dzieci nie miały; przeto na żądanie ustanowionego kuratora adwokata Liebicha stosownie do Rozdziału 8 części II prawa cywilnego Edyktem niniejszym dzieci wspomniane wzywają się: ażeby naypoźniej w przeciągu lat 3 deklaracya swoję względem obięcia lub zrzczenia się takiego dziedzictwa do C. K. sądów tuteyszych podtę, a to tym pewniey, gdyż inaczey to dziedzictwo dopoty pod sądową administracyą zostawić będzie, aż dzieci wezwane za zmarłego ogłosić można będzie.

W Krakowie dnia 15 Lutego 1800 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

W. Roskoschny.